

Plk. Ing. Eduard Mach

Narodil se 14. března 1911 do pražské obchodnické rodiny. Ve svých 10 letech přišel o otce a ve 12 o matku. Vyrůstal v internátních ústavech. Během studia na obchodní akademii chytal za fotbalový klub DFC Prag (sportovní organizace německé a židovské komunity v Praze). Vrchol své kariéry neprožil však na poli sportovním, ale válečném.

V Liberci v roce 1937 byl zařazen do útvaru SOS (Stráž obrany státu). Při hlídkové službě na hranicích zadržela jeho skupina tlupu mladých ozbrojených Němců s nacistickým tiskovým materiálem. Pak proti nim vystupoval u soudů jako svědek. Tím se zapsal do seznamu vlastenců, na jejichž likvidaci měli nacisté zvláštní zájem. Po odstoupení Sudet Německu se vrátil se ženou do Prahy. V následujících měsících musel urychleně opustit

svou vlast, jelikož se o něj začaly zajímat orgány Protektorátu. V červnu uprchl přes Slezsko do Polska. Při napadení Polska pomáhal jako člen ČS legií bránit Polsko. Během ústupu se dostali na Bílou Rus, kterou potom okupoval SSSR. Tím se dostali s polskou armádou do zajetí ve Sverlovsku. Následoval přesun v „dobyččákách“ na východ do pracovních táborů. Skupina, ke které byl přidělen, měla však štěstí. Pracovali za stravu na sovchoze v Kotlubani.

O tři roky později, v únoru 1942, jim bylo umožněno vstoupit do tvořící se československé vojenské jednotky. Postupně se stal střelcem, velitelem družstva a zástupcem velitele čtyř protitankových pušek. Při prvním bojovém nasazení 1. samostatného československého praporu bojoval v 3. rotě, které tehdy velel npor. Janko. V bojích u Kyjeva

a Bílé Cerkve již velel protitankové rotě. Později v roce 1944 velel 1. baterii dělostřeleckého pluku. Zúčastnil se i bojů u Dukly. Jeho bojová činnost byla oceněna řadou vysokých vyznamenání.

Po válce absolvoval Vojenskou válečnou školu a narodily se mu dvě děti. V roce 1950 byl velitelem dělostřelecké brigády v hodnosti podplukovníka a po křivých obviněních byl 28. února 1951 rozkazem generála Čepičky propuštěn. Musel opustit služební byt, byl mu zabaven majetek po rodičích a po nařízení musel opustit v co nejkratší době Prahu. Byt a práci našel v pohraničí. Do Starých Křečan se přestěhoval v roce 1967 a žil zde téměř do své smrti.

Náš otec byl skromný, čestný, tichý a laskavý člověk. Nikdy nemluvil o tom, co zažil v zajetí SSSR, nikdy nemluvil o událostech mezi lety 1945-1951. Díky tomu s největší pravděpodobností nepoznal kriminál padesátých let a chránil tím i svou rodinu.

Plk. Ing. Eduard Mach (1911-1990) v věku 68 let

